

Ajuntament de Dosrius

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Antoni, 1 - Dosrius
Emplaçament Formant cantonada amb el passatge de Bellonc, davant de la plaça de l'Ajuntament
Alçada: 147m

Coordenades:

Latitud: 41.59467
Longitud: 2.40609
UTM Est (X): 450503
UTM Nord (Y): 4604945

Classificació

Número de fitxa 08075-10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme Popular
Segle XX
Any 1974
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Dosrius
Fitxes associades:
[Ajuntament Vell](#)
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dv., 01/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat de planta més o menys rectangular, format per dos cossos adossats i amb una combinació de coberta plana i teulada d'un i dos vessants, amb els careners paral·lels a la façana principal. Consta de planta baixa i dos pisos, tot i que la part posterior compta amb una planta més donat el desnivell del terreny. Majoritàriament, les obertures de l'edifici es corresponen amb finestres geminades d'arc de mig punt, amb els ampits motllurats i decorades amb esgrafiats inferiors amb motius florals. Cal exceptuar dos portals i una finestra rectangulars situats a la façana de ponent. La façana principal presenta un porxo format per tres grans arcs de mig punt, que es troba integrat dins la línia de façana, la qual té un perfil còncau i convex. L'arc central, des del qual es fa l'accés a l'interior, compta amb el nom del consistori esgrafiat a la part superior. Damunt seu destaca un doble finestral transformat, amb sortida a un balcó simple amb barana de ferro. La façana està coronada per una cornisa motllurada damunt la que s'assenten quatre frontons semicirculars, decorats amb esgrafiats florals i l'antic escut de l'ajuntament. L'extrem de llevant del parament, que es correspon amb una ampliació duta a terme als anys 90 del segle XX, manté la mateixa línia compositiva, tot i que presenta un perfil arrodonit i està disposat a mode de torre. Compta amb finestres més petites a la planta baixa i un coronament de perfil curvilini a mode de plafó. Tant la façana de llevant com la de ponent presenten coronaments de perfil esglaonat i compten amb decoració esgrafiada sota els buits (sobretot la façana ponent). La façana posterior, més senzilla, manté la línia compositiva pel que fa a les obertures, tot i que sense decoració. En general, la construcció presenta els paraments arrebossats i pintats.

Història

Antigament, en el solar que actualment ocupa l'ajuntament, hi havia l'era i els pallers de la masia de can Net, situada al seu costat. L'edifici fou concebut per ser la nova seu de l'ajuntament. El primer projecte fou aprovat per la Comissió Provincial d'Urbanisme el 12 de febrer de 1968, redactat per l'arquitecte Josep M. Aragó. L'edifici original era força més petit que l'actual i presentava un característic enrajolat de color blau a la façana principal. Les obres finalitzaren l'any 1974. Posteriorment, entre els anys 1986 i 1988, es dugué a terme una reforma integral tant de la façana com dels espais interiors, redactada per l'arquitecte municipal Jordi Estrany i Castany. És en aquest moment quan l'edifici adquireix el llenguatge noucentista que encara manté, amb els esgrafiats. Durant les obres, la seu del consistori fou traslladada a la Rectoria vella. Finalment, entre els anys 1993 i 1997, l'edifici fou objecte d'una altra reforma (supressió de barreres arquitectòniques) i de l'ampliació de les seves dependències. El projecte fou redactat per l'arquitecte municipal Miquel Àngel Garcia i Valcarce, tot i que amb una petita modificació feta pel nou arquitecte municipal, Jaume Canals i Casabó.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.E.06/011. El Full. Revista d'informació municipal. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, núm. 20, p. 7; núm. 27, p. 14.

